

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FİYATI: 30 TL.

PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR

SAYI: 552

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Kiralar aldı başını gidiyor...

BİZİM BEY
ZİNCİRLERİNİ
KOPARMADAN
ŞU KİRAYI ALIP
Bİ AN ÖNCE
GİTSENİZ İYİ
OLUCAK...

HİARGIARH!

ALP TAMER
GÜRSAN ÖZKAN

TARAMA:
ZAGOR-İ

AMANIN HATGANI DA
ÇIKMIŞ SÖĞÜT
DALINA

ERDAL BELENLIOĞLU (BANDIRMA)

Kadın yeterince lüks giyinmiş ve bol ta-
kılı değil. Üstelik şarkı da adıyla uymuyor.

KEH KEH ARTIK ÖZGÜR-
LÜĞÜME KAVUŞACAĞIM
BENİ KİMSE
DURDURAMAZ.

EYVAH!
O DA NE?..

BOZKURT BELİBAĞLI (ÇANAKKALE CEZAEVİ)

Fareleri tutuklularla, kedileri de gardiyanlarla özleştirilmeniz çıkar
yol değil. Sonuçta Walt Disney'inkine benzer asembolik bir hayvanlar
dünyası doğabilir. Bu da hapisane gerçeğini zedeler... Daha önce
yayınladığımız karikatürlerdeki farelerin, tutuklularla ilişkisinde miza-
hin tüm gerçeği vardı... Aman, faremize özen gösterelim. Çünkü o
Miki Fare değil, sizin ortaklaşa yarattığı bir fare tipidir.

ULAN BİZDEKİ DE NE ŞANS BE...
KIRK YILDA BİR DAMDAN FIRARA
KALKTIK.. O DA MART
AYINA DENK GELDİ...

ÖZGÜR BASIN...

YAKUP KARAHAN (SIVAS)

Serbest çizgi ile çapaçulluğu karıştırmamak gerek. Gazeteci dök-
kanı nerede, dergiler nerede, hele hele bakan adamlar nerede?

NAZARLIĞINI TAKTIK
GÜVENLİK ÖNLEMİNİ
ALDIK...

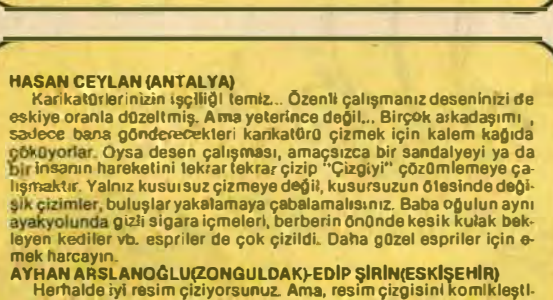

MURAT ÖZMENEK (ANKARA)

Çizginizde epeyce gelişme olmuş... Şimdi
sıra biçimselliği zorlamadan bir öslup çaba-
masına sıvanmaktır. Üslup, sade e döz ya da
yuvarlak çizgiler arasındaki fark değil mizah,
çizgiyi, okuru kısaca "Karikatür sanatını" al-
gılamaya ve "Yaşama" biçimidir. Buradaki "Bi-
çim" sözcüğü "Yaşam biçimini" de içerir.
Espriniz, Gırgır'ın Zonguldak katliamı ile ilgili
kapağına çok benziyor. O karikatürde önlük
olarak camekana bir imam yerleştirilmişti.

ERDOĞAN DAĞLAR (DİVRİĞİ-SIVAS)

Espriniz iyi ama, daha önce bir ayli yapıldı... Gerek deseni gerek
çinilemeyi özensiz yapıyorsunuz.. Bir sürü işe yaramaz tarama da
cabeası...

HASAN CEYLAN (ANTALYA)

Karikatürlerinizin işçiliği temiz... Özenli çalışmanız deseninizi de
eskiye oranla düzeltmiş. Ama yeterince değil... Birçok arkadaşımı,
sadece bana gönderecekleri kankatörü çizmek için kalem kağıda
göküyorlar. Oysa desen çalışması, amaçsızca bir sandalyeyi ya da
bir insanın hareketini tekrar tekrar çizip "Çizgiyi" çözümlenmeye ça-
lışmaktır. Yalnız kusursuz çizmeye değil, kusursuzun ötesinde de-
ğişik çizimler, buluşlar yakalamaya çalışmalısınız. Baba oğulun aynı
ayakyolunda gizli sigara içmeleri, berberin önünde kesik kulak bek-
leyen kediler vb. espriler de çok çizildi. Daha güzel espriler için e-
mek harcadın.

AYHAN ARSLANOĞLU (ZONGULDAK)-EDİP ŞİRİN (EŞKİŞEHİR)

Herhalde iyi resim çiziyorsunuz. Ama, resim çizgisini komikleşt-
terek karikatür çizgisi elde etmeye çalışmak zor bir yoldur. Daha ser-
best daha ö-ğür e çizim... En önemlisi de konularınızı iyi seçip o ko-
nulardaki mi ahi görmeye çalışın. Bulduğunuz espriler daha önce
yapılmamış olmalı... Hayattaki her zıtlık mutlaka bir karikatür esprisi
değildir. Kolayca akla gelebilen "Komik bir durum" da karikatür
esprisi değildir.

AHMET ŞEN (BEŞİKTAŞ)

Kedileri insan resminden daha iyi çizene
kadar desen çalışmalısınız. Tabii sonra da in-
sanları kedilerden iyi çizmek için çalışmanız
gerekecek.

FARUK KARAÇAY (MERSİN)

Çok ama çok desen çalışmalısınız.
Çizgileriniz yeterince iyi değil. Çok kari-
katür yerine çok alıştırma yapın. Daha kü-
çük boyda çizebilirsiniz.

KIRACILAR ZOR DURUMDA..

Esiden "Bekara, çocuklu aileye" ev yoktu. Şimdi ise hiç kimseye ev yok! 30-40 bin lira, bir yıllık peşin, en aşağı 100 bin lira depozit veremiyene ev dili, kiralık çadır bile vermiyorlar. Hepsi halledip eve yerleştin diyelim.. Bu defa da "Eee gireli 2 ay oldu, artık kirayı arınn". "Oğlumu evlendircem, evimden çık, "Bacanağım geliyor evimi boşalt" teraneleri başlıyor,

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

TV'de Sınava Doğru..

AÇIK TEESSÜF

Dallışlı Yuving'lerin merhum pederi baba Jak Yuving'in vasiyetnamesi bizleri resmen hayal kırıklığına uğrattı. Kendisi çok ayıp etmiştir. Adam medarı iftiharlarımız Vehbi Koça, Sakıp Samancı'ya, Halit Narin'e ve de bilimum iş erbabımıza mirasları hiçbir şey bırakmamış Bana da birkaç yüz milyon dolar bıraksaydı fena mı olurdu. Zaten şu sıralarda sıkışık durumdayım. Tam da paraya ihtiyacım vardı. Teessüf ederim yani...

MALİYE BAKANI
ADNAN KAFAGÖLÜ

İPSİZ OSMAN

Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

ÖZET:

HEMŞERİMİZ İPSİZ OSMAN MEŞHUR OLUP KESTİRMEDEN KÖŞEYİ DÖNMENİN UMUDUyla KALKTI KASABASINI BIRAKIP İSTANBULA GELDİ... AMA ARTİSTLİKTE DE FUTBOLCULUKTA DA DİKİŞ TUTTURAMADI GARİBİN SONUNDA HEMŞERİSİ HİDAYET'İN, ŞÖFÖR LÜK YAPTIĞI KÖŞKE AŞÇI YAMAĞI OLARAKTAN KAPAGI ATTİ DA VAZİYETİ BIRAZCIK KURTARDI... AYIPTIR ANLATMASI...

Biraz da savaşalım...

TOPLA GEL

FRENI TUTMAYAN ŞOFÖRLERİN KÖŞESİDİR...

Taksilere uygulanan plaka sınırlaması kalktı...

İYİ BİR ŞOFÖR MÜSÜNZ?...

1) Arabanızla Tekirdağ'a doğru gidiyorsunuz. Bir baktınız benzin bitmiş. Bu durumda ne yaparsınız?

a) Benzinin bittiğini arabaya çakırtmam. Çakarsa paniğe kapılabilir.

b) Çakmağımdaki benzini depoya boşaltırım. Şimdi.. "Hadi canım bırakın bu bayat esprileri. Üç-dört gram benzinle araba gider mi?" diyeceksiniz. Ama siz benim çakmağı gördünüz mü? Böyle durumlar için özel olarak yaptırım ve deposu 12 litre benzin alır... Ya... şştiniz mi şimdi?

2) İkili araba kullandığınız bir anda aniden trafik polisi ile karşılaşırsınız. Paçayı nasıl kurtarırsınız?

a) Trafik polisi ile karşılaşıncı ona "Sizinle burada karşılaşmayalım... hasılat düşük olur.. İsterseniz İnönü Stadi'nda karşılaşalım, iyi hasılat elde ederiz derim.

b) Ona "İçkiyişem sizi alacak kadar elmez. Paramızla içtik.. Noolmuş yani" derim.

3) Motor çalışmıyorsa, çalışmamasının nedeni ne olabilir?

a) Rahatsızdır. Doktordan 3 gün istirahat almıştır ondan çalışmayabilir.

b) Maaşı az geliyor... veya başka bir yerde çalışmaya başlamış olabilir.

4) Arabanızda mutlaka bulunması gereken şeyler nelerdir?

a) Teyp ve Orhan Gencebay veya Ferdi Tayfur'dan kaset.

b) Maşallah... Bir adet nazarlık. At nahi ve sarımsak.

5) Gece yolculuk ederken arabanızın farları söndü. Bu durumda ilk yapılması gereken hareketler nelerdir?

a) Hemen en yakın telefon kulübesine gidip elektrik idaresine telefon ederim ve "Farlar kesildi abi... Acaba ne zaman gelir?" diye sorarım.

b) Etraf çok karanlık... Çoban yıldızına bakıp yönümü tayin ederim.

Yukarıdaki soruların (a) şıkkını işaretleyenler çok iyi şoförlerdir. (b) şıkkını işaretleyenler de çok iyi şofördürler. Yalnız bu yazıyı yazarken birinci kattaki evime arabasıyla dalan şoför, herhalde en iyi şofördür.

İSMEYİCELİK

BAHANE ARANIYOR

Komşu ülke Suriye'ye saldırılabilmek için çok acele bahane arıyorum. Bana bu konuda akıl verecekler için ücret dolgundur. Bahane uydurmada usta olanların şahsen müracaatları rica olunur. Ücret dolar üzerinden ödenecektir.

İSRAİL BAŞBAKANI
MENAHEM BEĞİN

GİRGİR:5

İPSİZ OSMAN

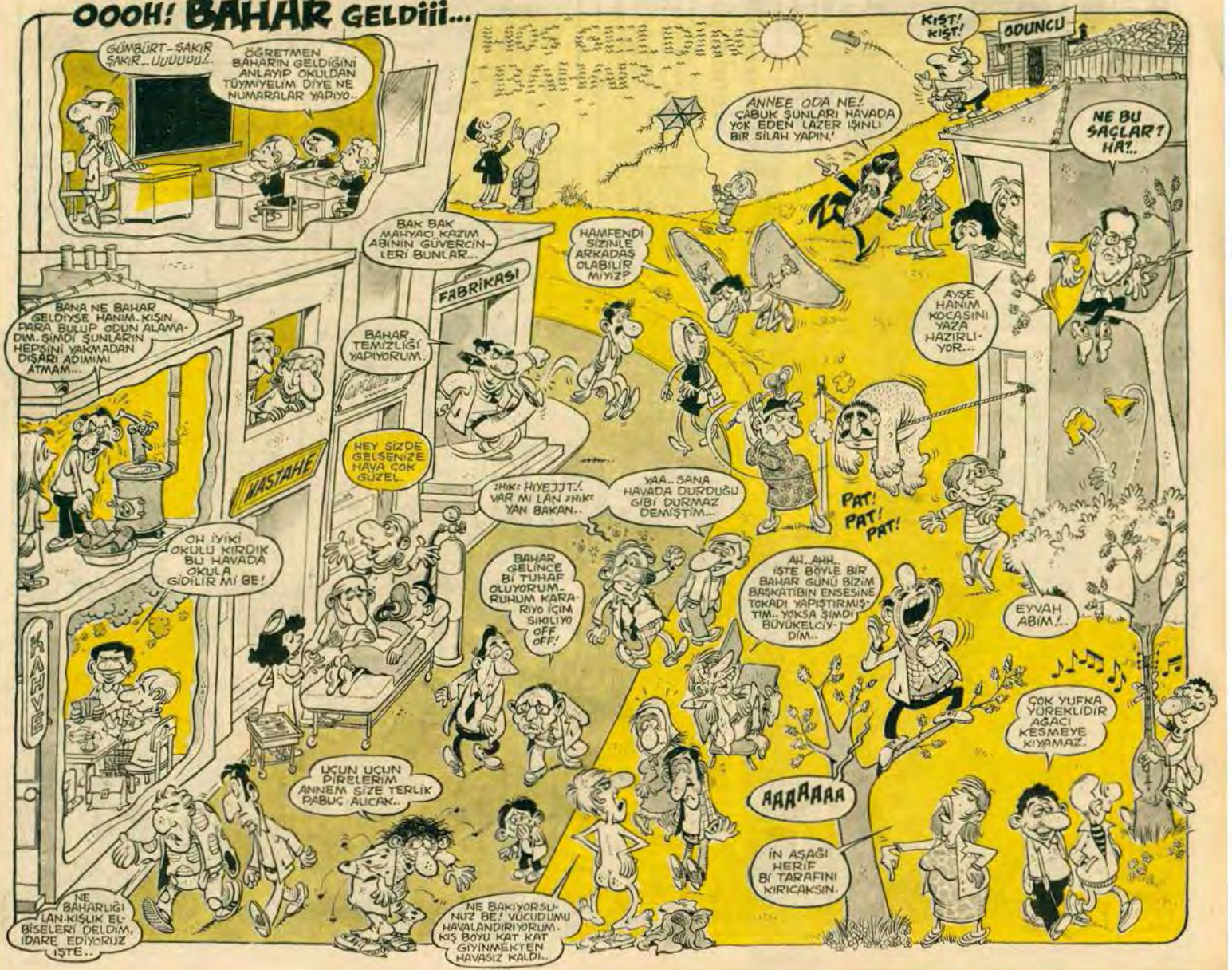
Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

Sarkis Paçacı

OOOH! BAHAR GELDİİİ...

İPSİZ OSMAN

Yazar: ORHAN ALİY
Çizim: BERKAY GÜNOLİ

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MIZAN DERGİSİDİR

Kan verentere "Maç bileti" kampanyasını sürüyor...

Yıllardır ilk kez Kuzey İrlanda'ya yenildik

K. İrlanda ile yaptığımız Avrupa Şampiyonası Grup Etape maçında 2-1 yenilen Milli Takımımız uzun yıllardan sonra ilk yenilgisini aldı. Temelinde izadileti! maçın sonra "Yıllardır ilk kez adam gibi yenilgi. Yenilki ama, bu- kir takım da futbol oynadı. İşte yenilgi buna denir. Daha önce aldığımız 4-5 farklı yenilgiyi yenilgi değil rözetle!" diyorlardı.

TV'nin olay yaratan dizisi: OLAY

HAYATIM ROMAN

İbrahim Ethem Çelik (ESKİŞEHİR)

Yaz sabahlarının o doyumsuz serinliği, belediye otobüsünün içersinde kısa sürecek egemenliğinin keyfini çıkarıyordu. Çok değil, bir saat sonra yerini boğucu bir sıcaklığa bırakacaktı. İnsanları terden sırtı sıklam eden, "Yürüseydim keşke" dedirten boğucu bir sıcaklık. Akşama doğru otobüsün içi, iyice durulmaz olacaktı. Ter kokusunun ağır havayla karışarak oluşturduğu o tarif edilemez koku, koltuklara, pencerelelere, vites koluna, her yere sinecekti.

"Çok heyecanlı olmalı," dedi yanındaki adam, elimdeki kitabı işaret ederek.

"Fena değil. Ama daha heyecanlılanı da okudum." Dedim gözlerimi kitaptan ayırmadan.

"Kimi kitabı?"

"Canelli'nin, 'Körleşme'si."

"Hiç duymadım."

Otobüs bir durakta durdu. Genç bir kızı, bir delikanlı çivik bir sırayla atlardılar içeri. Delikanlı, kızı bir şeyler anlatıyordu dunnaksızın. Kız, kesik kesik kahkahalar atarak otobüsün arkadalanına doğru sızıldı. Delikanlı da peşinden.

"Hayatım romanı" dedi yanındaki.

"Kimi değil ki."

"Evet. Haklısınız."

Kitabımı kapattım.

"Ama, benimki bir başkadır" dedim.

"Benimki de."

Alaylı, alaylı silttim omuzlarını. Saati me baktım. Mesaiye benim saat vardı, daha.

"Anlatmamı ister misiniz?"

Çanı sıkıldı yanındaki adamın.

"İstiyorsanız anlatın" dedi sözü açtığına bin pişman bir ifadeyle. Dinlemek istemiyordum anlaşılan. Ama böyle durumlarda insanların ilgisini çekmeyi bilirdim.

"Hayatım bazen resimli, bazen resimsiz, bazen çizgi, kimi zaman da foto romandır. Biliyor musunuz? Okutmayı öğrenmeden, okumaya başladım ben."

Aptallaştı. Olduğu yerde bana dönerek:

"Anlamadım?" dedi.

"Küçükken, yanı okula başlamadan demek istiyordum. Babam resimli kovboy romanları getirirdi bana. Okuyamadığım için de, yalnızca resimlerine bakardım. Kitapta olanları annem anlatırdı. Evimize misafir geldiğinde, hemen kitaplarımdan birini alır, kucaklarına kuruldurdum. Sayfaları teker teker açıp, annemin anlattıklarını okuyormuşçasına onlara anlatırdım. Kacinci sınıfa gittiğimi sorarlardı hemen.

Daha beş yaşında olduğumu öğrenince de gözleri fal taşı gibi açıldı. Sırrımı hiç bir zaman açığa vurmazdı ailem. Sonra okula başladım. İnanırsınız bilmen; Diğer çocuklar harfleri öğrenmeden, ben okumayı sökmüştüm. Resimli romanlar yaşıyordum artık eve. Ailemi aldatmaya daha o zamanlar başladım. Ünlü dergimin içersine resimli romanımı yerleştiriyor, gece yanlarına kadar okuyor, okuyor, okuyordum. İlerde Cumhurbaşkanına falan olacağımı düşünüyordum ailem."

"Sahi, şimdi ne iş yapıyor sunuz?"

"İki ay önce, bir bankanın veznedarıydım. Şimdi aynı bankada temizlikçi olarak çalışıyorum."

"Yine bir şey anlamadım?"

"Şeyyy.. Müşterilerden birine iki milyon liralık bir yanlış ödeme yaptım."

"Aman Tanrım!"

"Ne yapayım? Okuduğum romanın sonu çok heyecanlıydı."

Adamın savurduğu kahkaha otobüsün içinde çınladı. Şoför de dahil olmak üzere, herkes dönmüş, bize bakıyordu.

"Neyse, nerde kalmıştım? Ha, evet. Zor bela ilkokulu bitirdim. Beş yıl içersinde öğretmenim, beni yüzlerce kere derste resimli roman okurken yakaladı, yüzlerce sinir de gözümün önünde yırttı. Orta okulda da aynı şey sürüp, gitti. Bu arada babamın sayesinde, tam bana göre bir yer keşfetmişim: Kırallık kitap okutan bir kitapçı. Herkesin 50 liraya okuduğu kitapları, ben 5 liraya okuyordum. Hay Allah bak, sünnet dönümünde olanları anlatmayı unuttum."

"Neler olmuştu?" İyice meraklanmıştı yanındaki adam.

"Atan imnden büyüklerinden bir şeyler istersin ya. İşte tam o sırada, her kalandan bir ses çıkıyordu. Kimi bisiklet iste diyordu babandan, kimi takım elbise. Ama ben ne isteyebileceğimi haftalar önceden planlamıştım. Elli cilt kitap istiyordum. Çevremdeki insanların aşkın bakışlarını hala anımsam. Sünnet olurken de hiç bir şey hissetmedim. Elimdeki kitaba dalıp, gittim. Orta okul sonda başka bir şey keşfettim: Romanlar. Resimler gibi değildi onlar. İnsanın hayal gücünü zorluyordu. Arık, elimden kitap düşürmüyordum. Lise yılları da aynı şekilde geçip, gitti. Sınıfta roman okumam yüzünden, aldığım disiplin cezalarının sayısını, haliyle anımsamıyorum. Ama, en büyük zorluğu, askerdeyken çektim. Roman okumak benim için en az yemek, içmek kadar gerekliydi. Romansız yaşayamazdım. Kendi deyimimle romaneş olup, çıkmıştım. Eğitlim sırasında çıldırarak gibi oluyordum. Nöbete çıkmak ise benim için bulunmaz bir hilekti. Göndürdüler gün ışığında, geceleri el fenerimin altında, sırrımı bir yere dayıyor, elimdeki romana dalıp, gidiyordum. Başçavuştan yediğim dayaklar bile engellemiyordu beni aldığım cezalar

MİZAH ÖYKÜSÜ

yüzünden, askerliğimi üç yıl da falan bitirebilirdim.

Sanırım hiç bir asker, sivilliğe dönüşüne benim kadar sevinmemiştir. Romanlarımı kavuşmuştum. Gece yanlarına kadar okuyordum artık. Askerliğimi bitirdikten bir yıl kadar sonra, babam bana bir bankada iş bulduğunu söyledi. Ama önce, muhasebe kursuna gitmem gerekiyordu. Günde iki saat o kursta ıstırap çekiyordum. Benim için işe girmek demek, kitaplarımdan sekiz saat uzak kalmak demekti. Bu ise, bir yıkımdı benim için. Ama, babamın torpili kuvvetliydi. Ne yaptı yaptı, beni o işe aldırdı. Bu arada annem, hanı hanı kız anyordu bana. Evlenmek, bir yuva kurmak umurumda değildi. Romanlarla evliydim ben. Kanım ancak, benim metnemi okuyabiliyordu. Sonunda, annem aradığı kızı buldu...

Nika memurunun karşısına elinde bir kitapla çıktım. Hayatımda okuduğum en heyecanlı polis romanıydı. Ne nika memurunun, ne davetlilerin, ne de biraz sonra karım olacak kızın şaşkınlıkları umurumda değildi. Memur, kızdan "Evet" yanıtını aldıktan sonra bana döndü. Son olarak, "Kabul ediyor musunuz?" dediğini işittim. Bağırduğuna göre, bir kaç kez yinelemiş olmalıydı. "Kabul etmemeleri gerek. Parayı aldıktan sonra, rehineyi öldürürler".

(Devamı karşı sayfada)

Romana fena kaplırmıştım anlayacağın. İlk gecemizde kızcağız, sabırsızlıkla elimdeki romanı bitirmemi bekledi. Zaten temelleri pek sağlam olmayan evliliğimiz, daha ilk günden çatırdamaya başlamıştı böylece. Karımla bir haftada konuştuğumuz kelime sayısı yirmiye geçmiyordu. Bütün vaktimi kitaplar alıyordu. İşe bile kitapla gidip, gelmeye başlamıştım. Arık her yerde, her zaman okuyordum. En çok da tuvalette okumak hoşuma gidiyordu. İçeri kapanıp, klozetin üzerine oturuyor, hem işimi görüyordum, hem de romanımı okuyordum. Bir pazar gününün tümünü tuvalette geçirdiğimi hatırlarım. Sonraları yolda yürürken okumaya başladım. Yemek yerken bile, kitap elimden eksik olmuyordu.

Bir yıl sona da boşandım. Daha doğrusu metresimden kurtuldum. İkinci kez evlenirsem eğer, okumayı seven biriyle evlenecektim."

"Evlendin mi peki?"

Uzun bir süreden sonra yanımdaki ilk kez sözümü kesiyordu. İnmem gereken durağı çoktan geçmişti otobüs. Yerimden doğrulurken.

"Evlendim ya" dedim, "Ama durmadan kavga ediyonuz kañmla".

"Hangi konuda?"

"Sürekli okuyor. Evde dağ gibi çamaşır birikti. İki aylık bulaşık mutfakta öylece duruyor. Nasıl fırsat bulduk bilemiyorum ama şu sıralar da karını burnunda. Bir sandık dolusu kitap doğurursa hiç şaşımayacağım".

Beraber indik otobüsten. Hemen kitabıma sarıldım. Karşıdan karşıya geçerken arımdan bağınyordu.

"Dikkat edin, çiğneneceksiniz!"

Umurunda değildi. Kaldığım sayfayı bulmaya çalışıyordum durmaksızın.

BİTTİ

KİRALIK DAİRE

Ayda 35 bin liraya kelepİR kiralık daire. Her türlü kolaylık gösterilir. Peşinatı sadece 2 asırılıktır.

ÇİHANGİR FERAH APT.

HASBİ TEMBELELER

YENİLİK

RICA

HAFIZA

YEMEK SAVAŞI

GİRGİR: 11

KABADAYININ ALLAHİ

BABA MUHLİS

BEHİÇ
VE
LATİF

Muhlis bey kabadayılığı yüzünden bi gün hapishanaya düşmüştü..Bu iş onun kafasını çok bozmuştu. Tışarı çıkınca başını belaya sokanlardan kim bilir ne biçim intikam alıyordu. Taha hapishanadan mağzun olduğu gün gardiyayı yaraladı...

Böylece Muhlis beyin adı ilk defa bir adam yarala maolayına karıştıyordu.. Muhlis beyin gardiyayı yarala diy, duyulunca başı güzide camialardan transef teklifleri gelmeye başlamıştı. Bile ile.. İlk teklifi yapan Sıtkı beydoğrusu "Baba" adamdı.. Eveki Sıtkı bey tam iki çocuk babası idi..

Muhlis beyin "İHRAÇ MÜYENDİZİ" olması çok dolai bir olaydı.. Çünkü Muhlis bey okul okuyamadı, halde bir dağılı idi.. Bunu kutla mak içim Sıtkı bey bir yemekli ziyafet verdi.

Ulam mağdem patrona tuzlu yemekler yasağıydı da niye söylemedi niz diydi. Adancağız tuzları ihraç edemeden valet etti.. Fakak geride kalanların Muhlis beyi görevinden almaya niyetleri yoktu. Bütün baba- lar bir toplantı yapıp bunu hürüstüler.

MUHLİS BEY artık "BABALARIN BABASI" (Yani DEDE) olmuştu.. Bundan sonra önüsünde ve arkasında kimse duramazdı. Onü, arkası, sağ ve solu sobe idi. Hemen kocaman bir kumarhane aç- tirtirarak kara geçti.

Dev kumarhaneden hazzandı, paralarla ağıda bir gol kırakı kibi yaşıyordu. Haftanın oniki akşamı poyanlar da ve keçe kulüplerinde çal patlasın kır vurulsun eyleme ye bağlamıştı.. Fakak eylemek onun hakkı idi.. Her- gün sabah sekizde kalkıyol, on bire kadei tuz ihraç ediyol. Ombirden somra beyoğlumdaki keçe kulüplerinden gelen mutemetlerden satış ve çalıştırş vergisi alıyoldu.. Akşam farı eğlenmek işeys hakıydı.

Sıra artık silah alıp satmıya gelmişti.. Fakak Muhlis beyin işleri dev bir ayı kibi büyüyl- du bu yüzden düşmanları da hızla artıyordu. Kendi- ni koruması işi idi. Bu yüzden satın aldıkla- rı silahları korkudan başkasına satmıyolardı. Es kiden kendisini korumak için sağdece bir tarak ve bir kalemtıraş taşırdı; şimdii işeys beşge türüydü.

Muhlis bey sonunda herg şeye salıp olmuştu. Fakak vıdani rahat diğildi. Artık bu işlerden elini eteğini ç- kip nağmuslu bir hayat yaşıyaktı. "BABA"lığı temerli olarak bırakıyoldu.. Bundan soğra kendisine "Baba" diye nin ağzını kırıyaktı..

APOLLO AHMET

Özel: HAŞMETYA GEZGENİ
Apollo Ahmet ile arkadaş Mehmet Haşmetya Gezeninin "Temiş Aile Çocuk Yetiştirme" şirketinde işe girebilmek için im-
tihana gireceklerdi. Sıra ikinci yarışmacıya gelmişti.

YAZAN ÇİZEN :
NURİ KURTCİBE

ÖBÜK
ARAL

**AU
Nİ**

hasan'ın SAKSISI

İŞTE ÖRÖVİZYON'DA
BİZİ TEMSİL EDİCEK GERÇEK ŞARKI:
BALE
Seslendiren: Abdi Balırcı
Müzik: İhsan Darkın
Baaldır... Baacaak... Aayaak, maayak... Sana hayranım ben. Bale, bale, bale, bili, bülü, bülü... Kızlaar zıplıyor... Oh neee güzel kızlaar... Bale, bale, anne, anne, uy, uy, zırt, vırt, oh, şakırt, bale... Oh ne ale ne ale...

TARAFSIZ TARAFTAR EĞRİ BÖK
Marabeyin ağalar... Milli Takım nihayet çarşamba gence bi gol atabildi... Cimbom'lu futbolcular olmasa onu da şamazelirdi ya... Neyse müyim diit. Anı ege beni ağıl güduran İrlanda'nın yeddi numarası oldu... Adı biraderim miymiş neymiş hançunun. Utan sen kalk bizi mikiere tekme at ha... Sen kim oluyon be... Sen Biradır'ın bi de Biradır'ız tamam mı... Ben de ten üç lane birader var. İktisi temirci de çöngüyo, biri de üçe gidiyo... Dört birader bi birleşirsek orda da Biradır'ın felan biraakıyız. Tamam mı Uyunkalpor... Hadi eyvalahim aabiler sinirlerim halkız etti gine...

GIRGIR

YIL:11
SAYI:552
27 MART 1983 PAZAR

ILBAS İleri Basın- Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİGDEM SIMAVI**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL** Müessese Müdürü: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazışları Müdürü: **TURHAN GÜNAY** Telefon: 28 50 00

Basıldığı yer:
Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri:
Alayköşkü Caddesi
Cağaloğlu-İstanbul

UÇAK POSTASI: KIBRIS 40 TL.- ALMANYA: 2 DM.- HOLLANDA: 2 F.- FRANSA: 7 FF. İNGİLTERE: 50 P.- AMERİKA: 1.5 \$